

KAZANIE NA POGRZEBIE

Wysoce Wrodzonego wielkicy nádzie-
ie Młodzieniąszkà,

IEGO MO SCI

P. DADZIBOGA
WŁADYSŁAWA
SŁVSZKI KASZTELLANICA

Zmudzkiego, Stàrościcà Rzeczyckiego, Pà-
cholećcià Pokoiowego, Krolewicà lego Mçi.
Naràśnieyszego Władysława Zygmunta obrà-
nego Cára Moskiewskiego.

PRZEZ

X. WALERYANA ANDRZEJCWICA
Kàznodzieie Stolpeckiego Dominikanà.

Miàné

W Kościele Kàznodzieyskim die 3. Lipcà.
Roku pàńskiego. 1631.

WELWOWIE.

D.

W.

S.

K.

Z.

S.

R.

P. P.

C.

M.

K.

W.

37, 309 T

Jaśnie Wielmożnym Pánom /

IEGO MOSCI

P. ALEXANDROWI
S Ł V S Z C Z E,
KASZTELLANOWI ZMVDZ-
kiemu Rzeczyckiemu &c. Stáročíc.

IEY MOSCI PANIEY

ZOPHIEY CON-
STANCIEY ZIENO-
WICZOWNIE KASZTELLA-
nowey Zmudzkiej. &c. &c.

Moim wielce Mościwym Pánom, y
Dobrodziom.

S Tárych ludzi opáczne rozumienie /
ktorzy wierzyli / iż Miesiąc w pełni
bedacy / Malefici gusłami ná zemie w
ten čas zemknáe vsíkuis / gdy strásliwym

Aug. in Pf.
97. & lib.
10. de Civ.
Dei cap. 16

zámieniom podlega : Sinšnie Confunduit
Augustyn Swisty. Non enim curat verba
hominum, illa quæ in cœlis est. Nie odnio-
ŝe ia (tuŝe mocno) od Wáŝmoŝciow mo-
ich Młotwych Pánow nagány / gdy Mle-
ŝiac w pełni / wesoło / y iásno w niebie ŝwie-
cacy / Cnot mowia / pozornych Synaglá
Wáŝmoŝciow naylochánŝego wizerunk /
Ktorem przed wielu zgromádzieniem ludzi
zacnych / Kazánien Pogrzebowym pokazal /
przynoŝe do Wáŝmoŝciow moich Młot-
wych Pánow / Nie przeto bowiem to czynie /
ábym miał tym bázŝtey rozzarzáć žal / Kto-
ry do tych czas / iáľoby dziś zádáney rány
ciéŝŝto dolegáć nie przestáie / ŝerc Wáŝmo-
ŝciow Rodzicielskich / y owŝem ŝycze aby
co prádzey plácz co do iedney leŝŝi w Wáŝ-
ŝmoŝciách oŝiáľt : Dmyŝlilem byl / (trybu ŝie
dzierzeŝ Kártħáginensow / v ktorých z nowis
na nieŝeŝna poŝylano ná gárdlo ŝazanego /
ktorego po Kélatiey zaráz trácono / aby ná
potym nigdy ŝie ná ozy nie pokazowal / y
wŝereu ŝalu nie wznawial /) Wiecznym
milżeniem Pogrzebna mowa moie zágrzeŝć /

Morr: Pen.
lib. 516. 40

postradali / ale rączy náleżli / gdyście go tál
dobrego y niewinnego nieśmiertelności Pro-
dzili / Dobrodziejstwa ná łomec przytym
wielkie / ktore Wągmość moi Mościwi
Pánowie nie iednemu bogáta Fundácyo
Klaštrowi / y wšytkiey Prowincyej nášey
pátrocynio pokázuecie / śnádnie to wymogly
ná mnie / iż oboiey prace chetnem sie podial.
Dniżenie tylko proks / ábyscie Wągmość
moi Mościwi Pánowie / te málo prace mi-
lościwie przyawšy / włásce mnie swey / y
Zakon wšystek Dominika Światego cho-
wáć rązyli. W Stolpcách 8. Nowembre:
Rokn Pánštiego / 1630.

WM. moich MM. PP. y Dobrodziciow

nanizszy slugà y Bogomodlcà

X. Wáleryan Dominikan.

Quasi luna plena in diebus
suis lucet.

Eccel. 50.

Iáko pełny Miesiąc we dniach swoich świeci.

Szczęśliwego pożyłszy po śmierci. L.
Sylla Dictator Rzymski. A iż w dzień
pogrzebu tego / wшыtkiemu należycemi
potrzebami niebo samo wygadzało z
poranku aż do Poludnia szarna chmura /
własna żaloba odkryte trwała / iednak pory desz obłoki
hánowały / aż się processya porządnie odprawiła z Skord
ciało na ogień wedle zwyczaju rzymskiego włożono / wiatr
powstał wielki / który pomógł do przedszego spalenia ciała
tu / Desz nakoniec okrutny wderzył / który ogień już nie-
potrzebny dostatecznie zgasił. Ita perpetua felicitas cum
etiam funere peragendo est comitata. mowi Plutarchus /
A tak wstawiężna szczęśliwość nawet przy pogrzebie od-
prawianiu na piódz go nieodstąpiła. Dzisieyszy żalob-
szy Akt oddania ostatniey posługi zacnemu Ciału Wysó-
ce Wrodzonego Młodzieniastka. Jeg Mosci pána Dá-
bżiboga Siuski / Baskellanica Smudzkiego / Starości-
ca Kzeszyckiego / Polotowego Pácholecia. Natásmiey-
sego Brolewica Władysława Zygmunta / nie tylko fre-
quentia tak wielu ludzi zacnych Duchownego y Świeckiego
go stanu zdoła / ale y niebo samo szczęści fortuni / gdy tu
wielkiej okrasie onemu / ozdób swoich słońce nájyższa. O
Stońcu rozumieia nie ktorzy / że wbieli chodzi. Interea
sol albus recessit in infera noctis. Dla czego Creteneses
dni życia dobre y szczęśliwe białymi kamykami znaczyli /

Sabel 1. 3.
Gen. 6.

Psal. In
Sylla.

Genes.

VThra

Alex. ab A.
lex. 1. 48

Ould: met.
15. Fab. 1.

Seneca.

1ob. 102

V Thracow ten po śmierci świąty / w którego w puszcze
wiecey białych kāmieni należono. Rzymianie białymi
kāmymi z turmy / y od śmierci niewinnych wybawiali /
ozym Orwidysowe Wierze żytaćie.

Mos erat antiquis niueis Vtrisque; lapillis
His damnare reos, illis absoluere culpa.

Oczywista dāte Attestācia sam ten apparatus pogrzebny /
Batafalt świątyno obrany / miesiozłami / iak niebo iakia
wpsrzony / pokrycie trumny białe / o wielkich cnotach /
wiecey nādzieie / mātých lat Młodziemiastka Jęgo Mici
Pāna Dabziboga Słupki i Nie postala na nim żadna nie
foremnych pęsteptow ciemność / iasnial żyłoscia ciāta
nienaruszona / żyłoscia serca / wysokimi y ozdobnemi cno-
tami / słusnie y po śmierci iako Candydāta niebieskiego w
biały color / ktory zowia Faustus color, szczęśliwa fārbā w
brali. Pāterzac zās zdrugiey strony na žal nie rowno wie-
tę ktory te szczęścia zātlumia / musie rzec / O quantum
caliginis mentibus humanis obicit tam magna falicitas.
iak wielu tā nieszczęsna szczęśliwość smutku nabawila. Cie-
bie w przod Jāśnie Wielmożny Mōściwy Pānie Smudz-
ki / ktorys przyinnych lāmenćiech / y tych zāżywał. Heu
mihi ut quid te mihi mus peregrinari, lumen oculorum nos-
trorum, baculum senectutis nostrae, solatium vitae nostrae
spem posteritatis nostrae. Ach biada mnie Synu moy mis-
ly / czemuś mi cie postali w daleki kraj świątlo oczu nā-
szych / podpora stārosći nāsey / poćiecha życia nāsego /
nādzieie potomstwa nāsego. Nieszczęśliwy dzień Jāśnie
Wielmożney Rodzicielce / nie rychlo wulonego smutku
nāpełnionej / ktorey w żalu służy nārżkanie iedney cney
Bialejgłowy / z rowney przyszyny pochodzace Factum

Est ex

est exaudiuit me Deus ancillam suam & dedit mihi filium, &
iucundata sum super eum valde, ego & vir meus, & om-
nes ciues mei, & honorificabamus valde fortem, & factum
est cum creuisset, cecidit, & mortuus est, & euertimus om-
nes lumina, & surrexerunt omnes ciues ad consolandū me,
& cogito iam neque manducare, neque bibere, sed sine in-
termissione lugere, & ieiunare vsque dum moriar. **Spáto**
sie wysłuchal mie Pan słuźebnice swoie / y dal mi Syná w
ktorym Kochátám sie bárzo / y ia sama y maś moy / y wysy-
scy przyjaciele moi / y śánowalsmy bárzo dużego / y wys-
chowátám go z wielka praca / Potym gdy dorost padł
y umárt / y pogásilismy wysyscy świátła / y wstali wysyscy
przyjaciele moi / aby mie cie byli / ale ia nie mysle ani iesc /
ani pić / iedno bez przestánki żalować / y posćić aż do śmier-
ci. **Nieszasliwy** dzień przezacney Bráćiey / Siostróm /
y powinny wysytkiem. **Mianowicie** J. M. Kieźu Te-
rezemu Tyśkiewiczowi Biskupowi Meteonśkiemu Sufra-
gánowi y Administratorowi (sede vacante) Wileńskie-
mu / ktory rzecz perwna mowi : co Augustyn Świecicy przy-
jaciele śerdecznego postradałszy. Suavis mihi erat super
omnes suauitates istius vitæ meæ, eo amisso, contenebra-
tum est cor meum, & quidquid aspiciebam mors erat. Et
erat mihi patria supplicium, & paterna domus mira infar-
licitas, Expetebant eum vndiq; oculi mei, & non dabatur
mihi, & oderam omnia, quia non haberent eum. **Wdzie-**
ćny mi był nád wysyckie rzeczy wćiesne życia mego, ktore-
go przez śmierć wraćiwłszy, żalósćia przerażone iest serce
moie / y wysycko ná com iedno werrzał / śmierćia mi sie
zdáto / Wyśyzná sama była mi meka / y dem **Oyców** śli-
dzinywym nieszasćiem / prágnely go zewśad ocy moie /

4: Esdr. 9.
& 10.

Aug. 4. cõ-
fesa cap. 4.

Apoc. 19.

Seneca, 1.4
natur. qu.

Gen. 1.

Aug. 1. 11.
de Cin. Dei
Cap. 19.

á niemogłem go mieć / y wŝyŝkiego mienawidział / iżem
 go nigdy nie naleść niemogł / Szczęśliwy dzień jednemu
 zmarłemu Panieciu / mam nadzieję że datum est ei ut coo-
 periat se byŝino ŝplendenti & candido. Byŝinum enim
 ŝunt iuŝtificationes Sanctorum. Obleżono go w Wiŝior
 iáŝny y iŝniacy / á ten Wiŝior ŝa wŝprawiedliwienia Świe-
 tych / nie pokalánych duŝ / Sanctis lucisq; altricibus ani-
 mabus. Którym towarzyszwa przed Bogiem ŝtoiać dopo-
 maga. Życzylbym ia ŝobie po was začni Auditorowie /
 ábyŝcie tey godziny byli podobni Egypciánom / o których
 Senecá In Egipro nemo arator aspicit calum , w Egi-
 pcie nie ná niebo pátrza / ále ná rzekę Nil / który im zá-
 niebo ŝtoi / Tá težátoŝna trunne / w ktorey čiáto ŝlá-
 che ne tego Młodzieniáŝká odpoŝywa / iáko ná niebo /
 Triste & rubicundum calum , ocy pilnie obroćili / End-
 tom tego náđ lárá doŝć wielkim / Którymi iáko Miesias
 w pełni ŝwiecił przypátrzymy ŝie. Wprzéd máto oba-
 ŝywoŝy w iákie ŝwiáctá dobrzy ráđi ŝie zápomagaia.

Jáŝna rzecz 11. że pobożni Anyełŝkiey Converŝáciey /
 ludzie iáć ŝwiáć ŝwiátem ŝwiátoŝcia ŝa / Nie bez przy-
 ŝyny Bog / tylko ŝwiácto ŝtworzył / záraz zá dobre ie oŝ-
 dził / Facta est lux. Et vidit Deus lucem quod eŝet bona.
 Rzekł Bog niechay eŝtánie ŝwiátoŝć / y oŝtáta ŝie ŝwiá-
 toŝć / y wyŝzał Bog ŝwiátoŝć że była dobra / Lepiey wy-
 trwáć byto trochę áż ciemnoŝci ŝie iáwia / y zá jednym chodź
 eo oboie pochwalić quod eŝent bonæ, poŝpieŝyliŝie z Ap-
 probácy ŝwiátoŝci Bog niŝeli ciemnoŝci ŝtány / áby po-
 każal / że nie w jedney wádze w niego ŝwiátoŝć y ciemno-
 ŝci / ŝwiátoŝć mu ŝie záwoŝe podobá / ciemnoŝci nigdy.
 Sola ibi lux placuit conditori, tenebræ autem, & ŝi fuerint
 ordinandæ, non tamen fuerant approbandæ. Sámo ŝwiá-
 cto Ducho

eto Duchowne Anyolowie dobrzy podobali sie tworecy / ale
 repercussia od tego swiata / rebelles lumini, ktorzy o/
 puszcili swe wtasne Kiestwa / na on Sab wielkiego dnia /
 na wieczne wiezienie pod ciemnoscia zachowani / nigdy
 nie godni byli pochwały Bozey / przy dobrych samych
 swiata / a zli z ciemnosci nigdy sie niewychyla. Nie tyl/
 ko Anyolowie dobrzy / ale y ludzic mianowicie czyści (Kro/
 rych Ciato iako Słońce / Miesiac / Primogeniz lucis
 Vehiculum. Nofeniem cyslosci Anyelstkey) raz sa słoń/
 cem / drugi Miesiacem / podczas gwiazdami / abo oraz
 tym wysytkiem. Jako gwiazda iurzenka w poezgodku
 mgly / iako miesiac pelny we dni swoje swieci / iako Słoń/
 ce jasne / tak on swiecił w Koscielu Bozym / Nie sam
 tylko wielki Bapstan Symon Ononiaszow godzien takich
 tytułow / wiecey tego obiecnie Bog Abraamowi Pater/
 arse / gdy mu mowi: Numeri stella si potes, sic erit tes/
 men tuum. Przelicz gwiazdy teali potrafiš / tak nie prze/
 liezone bedzie plemie twoie / y znowa / Ponam te in gen/
 tem magnam, Regesq; ex te egredientur. Rozkrzewicie
 nad narod wielki / a Krolowie z ciebie wynida : Swiety
 Ambrozy objaśnia ta obietnice Panska. Ex genere Abra/
 ha non solum Reges erant dignitate, verumetiam illi reges.
 qui peccato non feruiant, nec vincat eos malicia. Z rodu
 Abrahamowego / nie tylko Krolowie wychodzili godno/
 scia / ale y tacy Krolowie / ktorzy grzechowi nie holdo/
 wali / ani zlosciom gory nad soba miec nie dopuszczali / to
 jest / beda sie rodzić z ciebie rzego sama Serenissimi Illu/
 strissimi. Najasnteyšy iako Słońce / Jasnje Oswiece/
 ni / Jasnje Wielmožni / iako Kiezc / z ktorych Ducho/
 wne swiata spraw dobrych / prebzey niz Miesiac bicec
 beda / poty / az doyda pelni Cnot / y doskonałosci / w ias/
 nym

Iob. 29:
 Iudas Apo.
 in Cononi.

Ecl. 501

Gen. 17.

Ambr. 1.2.
 de Arah.
 Cap. 10.

Eid.

Bido. 1 par
9. 71. 2r. 2.
ad 5.

Suet.

Pfal.

Kiedy doskonałości głowiek i kiedys zstano / Inueni quod
DEVS fecerit homineat rectam. Graccki text ma / in in-
tegritate. Jako Miesiac na początku swiata Bog swo-
rzył w pełni in statu perfecto, tak głowiek i zupełna i-
śnościa wszystkich enoc ocożył / w co sie zapomogły strze-
ga sie tak Peria / nie tylko cienia grzechowego / ale y onych
mądrzych błaskow / aby ich nie zwiebli / jako raz wiel-
ce swiatobliwego Broła / y Proroka / który po alcanie
proszniac / w ten czas kiedy Brolowie zwykli na Woyno
wyieżdżać / na sadzawce od białornianego sążka i ma-
tna nieobyczajnie sie zapatrzył / y do Pokoju po swiatu
ona wprowadził / by on saleniec poganiści Caligula o który
Suetonius. / Noctibus plenam fulgentemq; lunam inui-
tabat absidue, in amplexus & concubitum. Potym w Las
birynkie grubych ciemności sie obaczywszy / wystanie w po-
kucny psalmie na ten swoy nierozum / Lubi mei impleri sunt
illusionibus, biobra moie S. Augustyn y Ambrozy Ocyo-
wie SS. Gytala : Anima mea impleta est illusionibus.
Coż to za illusia na ktora tak skakał Brołu ? Barzo tey
podobna / Nennetus w tory Skotski Krol / chce sie
zemścić nad nieprzyjaciolmi smierci Alpiná Oycá swę-
żá prosil ná wsta / ze wszystkiego państwa przednieyszych
Domow Szlachey / y ná vmur ich popoiwoy / Uocy cie-
mney do każdego z osobná / w puscił chłopá rybia luská
odżianego / który trzymal Scepter z sprochniałego brzewa /
á przez trabe te slowá ogromnie beczal / Parendum esse
Rei, Victos daturos pznas scelerum, se nuncios à Deo
missos. słuchaycie Broła Nieprzyjacioly tego Karzcie /
co wam od Boga rozkazujemy / Jako pijani / iasnościá
mi blażeńskimi śnádnie osukáni / by Máchometowego
Gabryela / onych figlarzow / zbożnia osukáli / ná po-
spolite

spolite rufenie přectw nepřzytáčielowi Zrol: rufiem
 zezwoliwošy / fuitq; euentus, non minus quam ora-
 culo diuino respondens, mori Author: Tak ponete má-
 to z wrodzićiele dušni / y ná Animuše wielkie sprošności
 grzechowe / opera tenebrarum. přemieničia w Anjoła
 šwiatošći / aby přectw Bogu ludzi dobrych buncowali /
 Vpštrzy ledá bláštka báwełnice Egiptškie / ošuta nimi
 tak madrego / y šwiatego / vt ante eum nemo similis illi
 fuerit, nec post eum surrecturus sit, iž mu rowonia w iá-
 šności nie bylo, alič on miedzy háńba šwiecka / tak ná
 Štońcu z roškofa šiwego wološá / á podobno y smierci
 sie do šiedzi / niešlyšy že mu po dšis dšien tym kóla očí.
 Dedisti maculam glorię tuę.

Gdzie niegdzie šwižgulę šwiectnego po bezecnym opitš-
 stwie rzuči / až Naisšnešyšy Tyberys / zá kliškami šleo-
 nicami by miedzy Planecami nieššiemmi / dnuie / nocue /
 ná to nie miedba / že go kto sie nielani přezywa go Tybes-
 rius / Biberys / Bibá / Brzydka ámbicya glansownym
 šangulcem powleče / až Šapor Zrol peršš / ná Pášpora-
 táč / lišác / przywileiác tak sie šumno tyeulwie / Rex
 Regum, artifex syderum, & frater, solis & lune, Zrol
 náš Zrolmi / tworcá gwiazd / rožzony štońcu / miešic-
 cowi / Mášine ze šklá wrobič dáie / wielka w korey iák
 w klatce šiedzi / á pod nogami štońce / miešic / gwiazdy /
 y wšchodžily / y záchodžily. Vt sic mortalis cum esset, sus-
 pra tamen omnem mortalitatis factum & conditionem esse
 videretur, hoc sic šmiertelny wdáč zá wiečnopánuias
 cego / Wlášni zgoła nepřzytáčiele nášy dušni Et hospes
 šamiták co zte šarni / á krolá co naygładšego šobie obie-
 ráia / tak oni brzydcey do iášnych sie Čnoe máia. Dobrych
 y Šwietych ludzi by Čygáni ludzo. Na tedy o co ámaš

Can. de rē.
 variet. l. 15.
 Cap. 86.

2. Cor. 11.

3. Reg. 7.

Can. de
 subti. li. de
 artib.
 Atha. l. 5.
 Cap. 7.

rykować Dawid Krol / Anima mea impleta est illusionibus. Niestetyż jem sie dal osukać tym fałszywym apparen-
 rentiom, szerey macaninie. Na zly bowiem hak przywo-
 dza nas te świeckie obłudne splendery. Jest ryba Mora-
 ska Cephalus / ktorey żadnym sposobem nie moga z wody
 na ziemi wyciągnąć / bo skoro tu brzegu przychodza / z
 sieci na glabine chyzo wyleci prawie / Na co taki fortel
 wymyślili Weneccy Rybitwi / w nocy na szolnách máia
 pochodnie w Laterniach / przez ktore blask od świece
 czyni po wodzie slične bázro promienie / Skoro tego do-
 jrzy nieostrożna ryba / prosto skoży w one lodz ku swia-
 tlu w garść nieprzyjacielska. Do takich zlych terminow
 przywodza swiáctá Swieckie / w ten czásktedy ich prá-
 gniész dopásć / *Carnalis gloria dum nitet cadit,
 dum apud se extollitur, repentino intercepta sine termina-
 tur.* Swiecka chespa gdy sie táni wpada / gdy na wyso-
 kie sie rzeży kase / znagta przed czásem ginie / naywis-
 kse Swieckie swiáctości / własne márne sny / o ktore y w
 żebrakow nie trudno / Snilomi sie / práwi gnoiel / iakoby
 mi sie słońce miéstac klániáły / iakobym w Purpurze cho-
 dził / iakobym zloto funtámi liezył / iakobym w Senacie
 siedział / wšyſtko quasi / iakoby / Bo wespol z snem te-
 go glánsy minely / á on postáremu ná táwie nebzé klepie /
 By nie byto tego quasi / predkoby sie spánešyt / ale tes-
 dno quasi závádzá / Swietego to Augustyna własny dis-
 curs / ktory dokláda. Itaq; modo, qui ad lætitiás secu-
 lares oculos aperiunt & cor claudunt, transit quasi eorum,
 & venit verum ipsorum. Quasi ipsorum fælicitas est sæculi,
 verum eorum pena est. A tak teraz ci ktorzy na wesela
 Swieckie rádži z weiecha pátrzáis / á w sercu ie záváráis /
 minie ich nie pewne quasi / á podla nieodmienne verum.

D. Greg.
 1. 17. Mor.
 cap. 5.

Aug. in Pf.
 48. Con, 2.

Snilo si

Snito sie Cyrusowi Krolowi perskiemu / iakoby Słońce
z rak spuscił / a na iawie siła ich z doprawdy pánstwo
tráci y dożesne y wieczne.

Wdacie záperwona Glossa, solem & lunam propter pec-
catum primi hominis, multum de suo lumine amisisse. Dla
pierwszego grzechu ná potaranie Adáma / siła swiatlos-
ści Słońcu y Miesiacowi wieto / Ale to niepochybna że
grzech do seżedu objiera w Cálá Wielmożnych z swieckich
iastności / a rzuca w nieskończone ciemności. Et factus est
sol niger tanquam fæcus cilicinus & luna tota facta est si-
cut sanguis. A ostáte sie słońce czarne iáko wor wlosiens-
ny / a Kiežyc wšytek iáko krewt że možesz bezpiecznie w
ten čas naywieszych / y naymáietniejšych / dla swedu
z čial ich nieznošnego / názwać / iáko dwóch wielkich
Krolow. phácee y Kasin / Izáiasz Prorok názwał / duas
caudas titionum fumantium, dwiema ogarkami glowien
kurzacych sie w ten čas.

Mors sola fatetur

Quantula sint hominum corpuscula.

Wolno každemu obaczyć / iak wielkie sa čialá nay-
wieszych Málnatorow / Potentatorow / ktore sie w trunnie
kroctey y wáskley zmiesza.

Wiedza co do brze ľudjie pobožni y Swięci dla tego
Heliotropium žioltko florem solis Lácinnicy zowia / iakie-
go zá Herb Navarra Krolowa Margáreta zázywála / to
Epigráphe przydawšy. Non inferiora secuta. O žiem-
stie niedbam / Niebieskich páierzam / oká nie spuszez
Boga / a Patre luminum, y od niego zápomogáta sie w
przeslicžna Cnot pełnia / strzegac sie y pozžreć wstrons
ná Colloryzowánia swieckie záczym dlugo / kroctko žyia.
Dies pleni inveniuntur in eis, iáko in Biarmia Aquilonari

plaga,

Glos in illa
verba If. 30
Erit lux lu-
na sicut
lux solis.

Apoc. 6.

Isal. 7.

Inuenal.

Olaes 1. i
cap. 2.

Secunda
pars.

1. Mach. 6.

Ios. 10.

Seneca.

plaga. Miesiac zawayse w pelnym cyrkule bywa widzialny / tak y oni przeswieczeni Enotami / sicut sol in oriu splendet. ita rutilant. Jako Slonice gdy wschodzi tak sie lania / o dobrym zawayse w wieku lubo co w dziecinym / lubo w mlodzienstkim / mowic przynamniemy mamy. Ja ko Miesiac pelny we dni swoje swieci. Czego inszych przykladow na ten czas nie szukajac / na pacholeciu wysoce Szlachetnym. Jego Mosci Panu Dabzibogu Stuszeze Kasceclanicu Zmudzkiemu / od niezbednego Tyranna smierci poległym iacnie sie to pokazalo / obdarzony naprzod swiatowa iasnoscia / gdy sie Vrodzil w domu Jacnie Wielmoznym / ktory pewnie refulsit in eclipso aureos, & xreos, & resplenduerunt montes ab eis, sicut lampades ignis. Oswiecil Tarce zlate y mosiadzowe / gory sie roswieciły od nich / by ogien w kaganacu / Dla czego samego / mogli by slusnie w troj nasob / wielkym swiatlem trunna tego ozdobic : Na grobie Jozua wielkiego Hetmana / iedno Slonice y Miesiac polożono / a miasto Epitaphium slowa tego odwajney wiary : Sol contra Gabaon ne mouearis, & luna contra vallem Ainlon, a tu tak wiele iasnosci / tako wiele Domow y Familij rodowitych w pokrewnosci sie zchodzi. Ale poniewaz claritas non desiderat multa suffragia, slonice nie potrzebuie oswiecenia : Jedno tylko slowo za iaska Waska / o tey iasnosci przeiasney (inszym Familjom rownie wysokiem, y zacny / niech rzeke : Sol, & luna steterunt in habitaculo suo, in luce sagittarum tuarum ibunt. in splendore fulgurantis hastae tuae. Slonice y Miesiac / Dom Jch Mosciow Panow Sluskow / z Domem Jch Mosciow Panow Zienowicow / stanely w mieszkaniu swoim / w Swiatlosci strzal hartownych Wolowicowskich / po yda

w blasku

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

wo blasku lystajacey wlozynie domu **B**amieńskiego **W.** Jez
Mości páná **D**ádžiboga / Defecit lux eius, zgasła swiá-
 elość swieckey zacności / widze bowiem po **B**áchasalku
 y trunnie z miesiacá wczynione / własne **E**ntimema, albo
 pierwsza kwádro / y ostatnia kwádro. **W** puł gdy poża-
 dáney pełni wyglądamy / baczmy miecz okrutney smier-
 ci powsechnego wyroku **B**oskiego **M**ucro mucro, euagi-
 na te ad occidendum, lima te, vt interficias, & fulgeas,
Miecz / miecz / wynidź z pochwę ku zabijaniu / abyś za-
 bił / a lónal sie / wiyne miecz moy z pochwę jego / y za-
 bije w tobie **S**práwiedliwego / **P**rozenka ten miecz sercá
 wáse przezacni **R**odźiiele / że spełni słuźnego **A**strum
 tego / nie dano sie wam wciśyć / ale coź rzecz przeciw woli
Naywyższego **K**toemu mówili tego **S**wieci **M**anus o
 omnipotentis nec uiuus, nec defunctus effugiam. **R**eku
 wsechnochnych ani żywy / ani umárty nie zeyde / tym sie
 inż ma loić žal wáś / że ten **M**iecz własny on **R**áysli / o-
 ktozym **J**onáš **S** rozumie / że jest sczero **S**łoneczny /
Błask słońcá wielkie czyni podobieństwo mieczá ohoitne-
 go ognistego / **J**ásna tedy smierć **P**antećia wásego / bo
 zástala w wielkich a dorodnych cnotách / **K**toemi słu-
 dzie ku počte wásej nie przesłanie ná wielki / **S**łusniec-
 dy ná **S**láchetnym ciałku tego z tych części **K**iezyca / **C**
 pełny **K**iezyć kláde ná kšcále **E**mblema iákiego / w **G**al-
 liey **M**editeorum **F**amilia, przednia ku wietšey ozdobie
Aleynotu y **H**erbu swego zázywála.

Napřod **K**iezyć w Pełni malowáli / z eym pišmem
Gratior è pulchro corpore virtus. **W** dziecniensia w pie-
 knym ciele cnotá / ná **D**elphinie on **K**iezyć sie wšpierał /
Ktoery **D**elphin miásto **R**orony ná głowie / miał słuźny
Dyáment. **N**ád **D**elphinem słowá / In uirtute non est ve-

C

rendum

Eccle: 22.

Eccle: 21.

Elegar:

2. **Mach**: 6

De Ion 22.
 q. 164. art.
 2. ad 5.

Greg
Ruth: 2. 5.

rendum, ne quid nimium sit. Cnota zbytku niezna / náb
 Dgámenem nápisanó: non recipie sordidum. virtus amato-
 rem nie towárzyfy z plugáwem przyjacielem Cnota /
 pod Delphinem okraá žemie / ná ktorým te littery Bonum
 bonos facit. Dobra rzecz dobrymi czyni. Po jedney stronie
 pálmowe drzewo / po drugiey Olivone / á Koroná zlotá
 náb nimi z napisem / virtus supra cara mortalibus collocat.
 náb tym wšyſtkiem inſcripta. Pacatum ipse regam. Pa-
 tris virtutibus regum. W ſpokoynym Wyſystemi Cnota
 támi ſam rzadzić bude pániſtvo / Wizerunk enot krotoremi
 ſtárożytny dom Ewitaal tákim obrazem pokazano / ſtanie
 zá Conterfekte y Baſcellanicá zmártego Wielkich Cnot.

Mieſiac wprzod eliżna vroda / pełnego Mieſiacá /
 wiele naróbowo wvtedżieni / zá Bogá go chwalił; Bá-
 wochwałey y Jeremiaſá S. zwáli Mieſiac dla pieknoſci
 tego / Niebieſka Krolowa Sacrificemus Reginae caeli, &
 libemus ei libamina, sicut fecimus nos, & Patres nostri,
 Reges nostri, & principes nostri, & bene nobis erat, ma-
 luitque non vidimus. Czyńmy oſiary Krolowey niebieſtrey /
 y wylewamy tey oſiary napoyne / iako czynili Oycowſe
 náſzy / Krolowote y Kiazetá náſzy / á dobrze nam bylo, y nie
 ztego niuznalſmy : Przy vrodzie wšyſtka dobroć mieſiac
 cowi przyznáta / Przychodzi mi tu pierwoſzey náturey przy-
 wiley / Jego Moſci Pána Dádzibogá Sluſtki wſpo-
 mnied / o ktery trudno / zwolaſzá táki kteryby záraz z
 cnora concurrował / Vestigium cordis boni, & faciem
 bonam, difficile, & cum labore inuenies. Glad ſercá do-
 brego, y obliſe piſtne zerudná práca naydzieſ: Gladki
 byl Abſolon / nie byl żaden maż miedzy ludem Izraełſkim /
 ták piekny iáko on / á ták bárzo ſliczny / iſ od ſtopy / áż do
 wierzchu głowy / nie bylo ná nim żadney mákuty / Alená

Ger. 44.

Deut. 4.

Eccle 13.

a. Reg. 14

ciele tylko ta grzesząca była / na dusze szpetna / brzydko
 było wyczerć / Wrodą J. Mości Pana Dąbżiboga / na-
 lązła się wedle Ambrożeo Świętego powieści / species
 corporis simulachrum est mentis & figura probitatis, przy
 wrodzie bowiem powierzchni była oraz y Cnota: Jako
 Miesiąc zowiemy Frater solis, tak Wrodą tego wdzie-
 czności pełna / nierozdzielnie bratata się zawsze yz cnota
 y chwalebne postępkami / Prawie go natura za ko-
 chanką sobie była wybrała / gdy go znamienicami y wy-
 bornymi darami wylachciwszy / do wszystkiego sposobnym
 czynila / Do nabożeństwa rażym / naukę pilnym / do
 konia / do strzelby / do broni / ochoczym / a wszystko sta-
 ckiem nie dziecinnych lat / wielkim / Była bowiem w
 nim Senectus venerabilis morum, & cana prudentia,
 Wlewna obydwóm starość y siwa restropność / Cali-
 gna a Cesarz za występki leża Maiestatis pozyczał tym /
 ktorzy go mlodym Panem zwali. Pietnastu leciech Mło-
 dzieniaśtwa. Jego Mości Pana Dąbżiboga / dla tego dla
 tego powagi w postępkach wspaniałey / nie zgrzeszył kto
 nazwał Puer centum annorum, Młodzieniaskiem we stu
 lat / Mowil co / wdzięczney wymowy tego niemogl ka-
 dby nasłuchać / Pamiętna / gdy na weselu Ścągosty Bry-
 śkiego / przy Krolewskim Maiestacie podarki oddawał
 Pan Dąbżibog / między wszystkimi dawk od samego Ma-
 iestatu odnosił.

Libe 2. de
virginis

Ambr. 2.
offic

D. Cast. 15

Pan: in
atrics.

Wdozrzalem wielu trudno naleść tak dostanniego
 w bary naturalne / aby sie mu wszystko przypisać mogło:
 Proteus Brol Egipski / dla wielkiej w sprawowa-
 niu rzeczy biegłości / nazwany fulmen piorunem / 3 Da-
 widą Anielskiego Brola dla sil wielkich nazwany /
 Ferreum larus. Malcolm IV. Skocyey Brola / dla cze-

A Boct. 1.
17.
Folid. 17.

Sibert in
Ciron.

Sence 1. 2.
Controu:
con. 1.

Tob, 10.

Zuer de del
cap. 11.
Fl. 1. 9. c. 8.

Reg. 17.
& 18.

Mości / w ktorey się osobliwie kochat / zwano: Virgo.
Panna / Innych dla przyiemney wymowy zwano Eu-
phrastus, Theophrastus. Komu zgola oszczędna natura po-
spółkie się pokazuje / żadnemu wbytkiego oraz nie da-
jąc / ale szczerem wdzielając każdemu / Szlachetnego Pa-
macią Jego Mości Pana Dądziboga Słucke / wbytki-
kremi niemal przyrodzonemi kleynotami ozdobił / jes go
mogli wybornie jako Ochona III. dla rozrywki y mądros-
ści wielkiej / ktora lata w nim przewyższala nazwac.
Mirabilis. albo miraculum naturae. Cud natury / Cieszy-
tes Rodzicow swych rostkofny Rastellancu / mila y wa-
cześnie dązkoscia / nie bez tego iednż / aby to ich serc
nie trapiło / taka obfitosc dostalych owocow / w nies-
dożyralym wieku w tobie bacząc. Tam mature magnum
ingenium non esse vitale. Teraz niewstaio żalosci na pa-
mieć sobie przywodząc twobia we wbytkim / nád przyro-
dzenia przemożenie / grzechnosć / z plączęm mowic: co nies
gdy Rodzice Tobiaszowi mowili: Omnia simul in te vno
habentes, te non debuimus dimittere a nobis. Máiac w
tobie samym szegulnym wbytko / niemielsimyc dopuscic
odchodzie od ciebie.

Pod Miazacem Delphin / ryb Morstich Kioze y
Krol / wielki milosnie ludzki / Humani generis amatores
plinius Delphinow zowie / Onamilszy panu Dądzibogu /
nie moge lepiey rzec / tylko co o Dawidzie / eychze lat Pa-
cholaćiu Wrodzinyym y dzielnym w Izraelu mowiono.
Erat adolescens pulcher aspectu, & acceptus in oculis vni-
versu populi, maxime in conspectu famulorum Saul. Był
Dawid / mlodzieniasz. ná weyżrzeniu piekny / y wsiety
w oczach wbytkiego ludu / á nawiecey przed obliczem
Dworzan Krolowstich. Albowiem nášemu panieciu

dalbył

dal by Bog / dżitnie wielka w wŝyŝkich przytemnoŝć /
 á oŝobliwie byl wzięty w oczach wynioŝlych Krolewŝkich.
 Poŝteptki tego powaŝne / iáko Philerum porwywały do siebie
 oczy y ŝerce Krolewŝkie. Najáśnieyŝy Krolewicz Władysław
 / wŝilnie proŝit Jego Moŝci Pána Zmudzkiego / aby
 mu go ná przywrzenie y opieka własna oddał / y teraz ŝto
 ro ŝia o ŝmierci tego żáloŝney dowiedział / nátychmiáŝ
 piŝaniem ŝwym przyŝat dzieŝac Jego Moŝci dobrodzieia
 náŝego / z ktorego pŝnia bode ŝie wáŝyt własne ŝlowa
 przytoŝyć / bo mi to ŝanie zá tyŝiac dowodow tego / co o
 nieboŝytku mowis. Żaluktory W.M. z ŝmierci Dro-
 dzonego niegdy Pána Dáŝziboga Syná ŝwego / á náŝeŝ
 Połoiowego ponoŝiŝ / po wielkiej eŝeŝi dopomagamy
 W.M. álbowiem W.M. milego potomka / á my takowe-
 go lubo w młodym wieku ŝtráciłiŝmy ŝluga / ná ktorego
 wyŝoŝie enoty / y zacne przymioty / bázro rádzi pátrzac /
 mieliŝmy náŝzieie / iŝ Rzeczpoŝpolita znáczna miała mieć
 z niego eŝaŝu ŝwego podpora. zc. Wierŝa to chwala niŝli-
 by moglá bydy od Żomerá Poetow Kiaŝećia / iákiego ŝo-
 bie Alexander wielki ŝyzył / iákiego miał Achilles / dla
 eŝego zá ŝeŝliwego zdániem Krolewŝkim poeŝytány.
 Felicem te ó Achilles . qui magno fruaris pracone
 meritorum. ŝeŝliwys ty ó Achillesie / iŝ maŝ Żomes-
 rá woŝnego zaŝlug twoich. A ia rzeket Felicem te ó
 Theodate. qui magno fruaris pracone meritorum. ŝeŝ-
 liwys ey Dáŝzibogu / iŝ maŝ Najáśnieyŝego Połŝkiego /
 ŝwiedŝkiego Krolewicia / obranego Wielkiego Cira
 Moŝkiewŝkiego / ŝwiadka wielkich Cnoc twoich / pogo-
 rowiu ná miłoŝć wŝyŝtkim y káŝdemu z oŝobná zárabiał /
 wmiat on namnieyŝego wŝánowáć / ŝlownem przytkrym ni-
 gdy nikogo nie obráŝić / w poerzebách káŝdemu z eŝeláŝi

3 Liŝtu
 Krolew-
 cowego
 do J. M.
 P. Zmudz-
 kiego.

z podobnych / był wcieśka y własne asyllum, tak dalece /
 że sie często podobno nadprzykrzył Rodzicom / wstia /
 wieżna / za każdym naylższym przyezyna. Co wieża /
 w Jalmajnach / wedle przemożenia swego Paniecego /
 iako znaczny / Fullerunt mundissimæ manus eius. Swie-
 cily sie czyszcinsienkie rece tego / w ten czas gdy y politico-
 waniem y daktiem / ile mogł / chetnie ubogich ratował /
 niegodzimi sie zamilezeć tego osobliwie / co mie pierwsze-
 go nie pomiaiu zbudowało / umarł w spitalu tego kościo-
 la ubogi niewidzacy / ktorego ze Dworu iako własne dzie-
 cie karmiono / y odziewano / nie przestal prosic aby infes-
 go ubogiego na to miesce wzięto / aż wymogł na Ro-
 dzicach swoich miłych.

W osobie tego moze mówić słowá Jobá Swietego.

Iob. 31.

Iob. 29.

Hedru ia
 Chron.
 Germ.

Ab infantia mea crevit mecum misericordia, & de utero
 matris meæ egressa est mecum. Siedmbziesiąt Exposito-
 row máia. Quoniam à iuventute meæ enutriebam vt Pr.
 Dziedzinstwa mego r sto zemna miłosierdzie / á z mlodo-
 ści moiey karmilem ubogich iako Ociec P akalem nie-
 gdy nad tym / ktory był wrapiený / y wybarwiałem ubo-
 giego y skwirzacego / y sierote ktora niemiała / ktoby tey
 pomogł / Błogosławienstwo tego co miał zginąć przy-
 chodzilo na mie / á serce Wdowie počieszałem; Dla
 ktorego miłosierdzia iako Jobá S. Marentium consola-
 torem, Wtrapienych počieszcicielem / tak onego Brácia
 nieboraczkim zwali / iakoś niemiał wosykem bydz w dzie-
 szny y miły p. Dabzibog / dla tey wrodzoney politico-
 wania nad każdym enoty / Oehoná pierwszej wielkie^o Cesarzá / że
 był swieobodny Pan / zwano Amor mundi, Kochánkiem
 swiátá / á ja mego Kástełlanicá dla miłosierneho tego
 sercá bezpiecznie nazowe / Dilctus Deo & hominibus

Theoda

Throdatus. Miły Bogu y lubjtom Dādźibog.

Mamje teſze opuścić miłość tego / y powolność ku
Kobzicom trudno / bo ta nader znaczna była w nim.
Zwyczajna miał do nauk raniuzko obndzony / nieznaćnie
przybieżawſzy do pokoju / y dniem dobrym Kobzicielke
pozdrawiſzy / zaraz przedo do nauk ſia wrócał. Gdy na-
mniey widział zafrądowanych Kobzicom / wmiąło mlode
ſerce tego boleć / recreatney poniechac / poty ſposobow mi-
le wćieſnych zażywać / aż Kobzico w miłych obaczył bez
ſmutku / Przewiſta Kobzicom wynaydował / iako wo-
dziezne / S miłości wielkney ku Oycu / Jozeph wdzicinn-
ſtroie Słonicem Oycá / Miesiacem Rachele matke ſwoie
zwał / a on Jśnie Wielmożnych Kobzicom / Brelem/
Brolewna nazywał / Siła podobnych a wielmi chwale-
bnych / ku rodzicom od niego pokazuiących poſtepkow /
pominawſzy / ieden owſeki wspomnie. W Wilnie Kół-
temu / gdy Jego Moſć Pan Smudzki był Commiſarzem
Generalnym ná záptázenie Woysku Inſtancſkiemu /
rozruch y zamieſzanie wielkie w Kamienicy Jego Moſci
od ſolnierſtwá oſtáto ſie / w ktorym Tumulcie J. M. iá-
ko Góſpodarz bydz musiał / Doydzie tá wieſć Dādźibogá /
zaraz porwie ſie z bronia dobyta pedem wielkim / że od
dwu oſob zátrzymány bydz nie mogli / chcac ratować gi-
nat dla Oycá miłego.

Brevis facti narratio, ſed non parua materia lauda-
tionis, Jeſli chwala ták bárzo Aeyſá Craſowego Syná /
że wogwałcie arterie przyrodzoney niemocy przerwał / wi-
dzac nád glowa Oycowſka dobyta bron / Daleko wiecey
nieſmiertelney chwaty / godzien ten dziecinnych ſitek ku
kobzicowi poſtepek / owa žal ſie Panie Boże / że ſie nie
weryfikwia ſłowa y obietnice twoie Boſkie / ktoreſ prze-
Dnieyſze

Vcl. Max.
l. 5. c. 4

Exod. 20.

D. Ths.
2. 2. 9. 122.
ar. 51 ad 5.

Eccle 9.
Isai. 60.

Ioan. Hug.
Linschotan
In oriende
Par. 4. c. 4.
Hier: 12 v.
cont: 10n.

Puer Hiero
de Adam.

dnieysemu ná twotey tablicy przykazaniu przydal: **Beo**
ćci Oyca y Matke będzie żyć długo ná świecie / **Ntemogł**
ćcić saden lepley rodzicow ná to **Sylachetne** dziećie / go
 dzien byl zaprawde dla tey cnoty / w ktorey sie pilnyu za
 wse náydownal / siedziowych lat dożekać: Ale te wyško
 wania náse / niech ieden **Anielski Doktor** wkwietnie.
 Quandoq secundum occultam rationem diuinorum iudi
 ciorum, quae maxime futuram remunerationem respiciunt;
 aliqui qui sunt pii in parentes citius vita priuantur. **Pod**
śás wedlug skrytych y niewybabanych **Sadow Boskich**
 przyczyny / ktore nabarżety ná przyszla odpłate wielki w
 zglad máia: niektorzy ku rodzicom pobożni pradzey wmie
 ráta: **Náber** pobożny byl **Pan Dądzibog** ku rodzicom /
 żyie też y żyć będzie / vita longiore uiuet, w **Brolestwie**
 niestofionym ná wielki / **Piersi** / **Brolawskiem** kar
 miony będzie / **Paná** odkupiciela **mocnego Jakobowego**.
Stan sie / Stan sie.

Przydale **Miesiacowi** násemu dosyc znacney ozbo
 by. **Pániensta** tego czystosc / **Isniaca** sie náto naykoszo
 wnicy **Dyament** / **teory** wzgledem valoru jeiest **Brol**
lem wshystkich **drogich** **Zámieni** / y wzgledem imenia
 samego / máto corozny od **pánienstwa**. **Maurycani** y
Arábes názywáia **Diámene** **Almus**, w **Hebráyskim** záś
 iezyku **Alma** **Pánne** znáczy / ob czego y **S. Hieronim** nie
 sroni / gdy o **Pánnách** oboiey pletmowi / **Virginibus** &
continentibus quasi gemmis pulcherrimis **Eccle**. monile de
 coratur. **Drogie** násenie **Bościola** **S** **pánnami** y **lu**
dzmi powościagliwemi / náto nayślicánteysem **Perlámi**
 ozdabia sie **W** **Pektorale** **Ephod** **Ráptana** **naywyszego** i
 między dwiema **Szmáragámi** **Dyament** / náto **iasna**
Gwiazda **Ismael**. **Byl** ten **śás** przećie **śtedy** ná **wagl**
ćerniál

czerniał / śmierć zwłaszcza tego wielkiego Prognosti-
tuac.

Jego Mości páná Dabšibogá Sluſtki Káſtellania
ca Zmudzkiego niepokalána czyſtoſć / bez vſeherbku ſadnea
go / jednáko do ſámej śmierci ſwiećitá. Jako ſukientke
Świettego młodzieniáſtká Sámuela Ephod zwano / tak
onego ná čiele y ná duſy ogárnelá niezmažána czyſtoſć
Pánieňſka / bo iſ czyſtoſć čieleſna bez czyſtoſci wnetrzney /
iáko Mieſiac bez Stoňcá / o cátoac / y czyſtoſć ſerca ſpil-
noſćia ſie ſtárat ſumnienie záwſe ſnážne powodzac / ſwiáda-
ktem tego Examen conſcientie. Ráchubá ſumnienia / kto-
rey żadnego dnia nie opuſćit / ſwiádkiem tego eſte Spo-
wiedzi / ſwiádkiem tego Xiažeczka po śmierci
tego náleżiona / w ktorey grzechy ſwoie doſć máte bárzo
pilno notował / takim miłošnikiem oraz y ſtrażnikiem byl
nieoſácowáney czyſtoſci že niechćial aby proſek namniery
ſy grzechu powſhedniego Dyáment ten ſliczny čmit.

Dwiena Szmaragdami / ktore tež w oniey y w wielkiej
przyiaźni z Cnota Pánieňſtwá žyia / czyſtoſć tego ſpoio-
ná bylá / wielu cnotami / ktore we dwoy ſlowiech ieden
Philosoph záwárl / Suſtine, abſtine. Žnoſ přečirne rze-
czy / á ſtrzež ſie tágodnoſci / y pieſzezet ſwieteklich / bo
zárzymánia kleynotu duſnego czyſtoſci / ſilá žnoſit w
wielkiej čierpliwocí / Jego Moſć pán Dabšibog / Dy-
ſcypliny eſte dobrowolne / w wielki tydžien przy grebie
Pánſkim / z Zakonníkami vbrat ſie ná diſcipliny w grube
káp / proſit ieſze / aby náuſtronu y bez lubži te oſtroſci
czynić mogli / niechcac bydž od tego poznány. O domćia
pie dobroby / iáko ſie madrze z ſtárbami cnot / y pobožno-
ſci kryt-ſ. poſt wielki y Wigilie poſćit záwſe / chodž je nie-
tylko lata niedoſte / ale y zdrowie ſlabuchne / z ktorym ſie

1. Reg. 2.

całt czeſto / niechcać miłych Rodzicom ſraſować / niepo-
zwalały. A w chorobie tey oſtátney pierwſzego dnia w
goraźce cieſkiej gwałtem chciał wſtąć / dla miłych Ro-
dzicom aby ich nie ſnuć / tak że ſilá ich rozumieć mo-
gło / że oná choroba tego latwo przemijájąca mogła być.

Ná to cierpliwóſć Bog záraz odpočatkú ſporządził /
Wrodził ſie w dzień S. Krzyſá / dnia 3. Májá / Roku
páńſkiego 1616. Umárt w Roku terázniejszy 20.
Wróetnia / piętnáſcie dni tylko do piętnáſtego Roku ży-
cia ſwego nie dotrwaóſy / jednáł w dzień Agnieſki ſwięto-
tey Páńny de monte Policiano Zakonnice Domińka S.
o ktorey mamy w hiſtoryey / iſ w komorce ná modliwie
bedacey czeſta roſá niebieſka padły ná hábicie / Krzyſy ki-
láto drogic Dyámenty czyniá / znáło był iſ ſilá Krzyſy-
kow znióſy Dáńſibog w czeſtym Pánieńſtwie 3 ſedi 3
ſwiátá. Wárował ſie y tych lotryń ktore czeſtoſć nieo-
ſácowána niebieſki ſtárb wydzieráia / y w czeſow y roſko-
ſy ſwóteckich cielesnych niewiádom Pan Dáńſibog.
Wiedziáł że Pánnom y ludziom czeſtym / gdy w delici-
ách ſie Ziemſkich Kocháia / máto niepodobnie moſe ſie
rzec / co Demádes Achensykom / gdy wſyſtkiemu ſwiá-
tu groźnego Wielkiego Alexándra / zá Boſtá przyiáć
niechcieli / videre, ne dum cælum cuſtoditis terram amitta-
tis. Pátrzcie / abyſcie o niebo ſie ſwarzac / Ziemie nieutráćili /
Am / videre ne dum terram cuſtoditis, cælum amittatis
Pátrzcie tego abyſcie o Ziemie ſtoiac / niebá nie utráćili.

ſluzá mu zgotá ſłowá Chryzoſtomá S. o Joſephe
czeſtym poſtowem teſ Krolewſkiem rzezone. Ecce Io-
ſeph non ſolum iuuenis erat, ſed etiam pulcherrima ſpecie,
& in ipla formá iuuentutis ſemper manſit quaſi Adamas.
habuit enim roborantem ſe Deum. Oto Joſeph nietyl.

Val. Max.
l. 7. c. 2,

Chryſoſt.
65. in Gt.

Tomio,

to młodzienastkiem był / ale y wroba náber piekny / á wšdy
 w piecu rospalonym / záwse zestawat / iáko Dyáment nie-
 narušenie / sam go álbowiem Bog vmacniał y stwirdzał /
 Niektorzy stárych wieków w grobách kładli Lucerny / z
 Zámenia Asbestowego / ktory raz zápalony nigdy nie-
 gásnie / Moy drogi Kástellanien / iákoš žyiac w nowey
 Chrystusowey Gámiliej / swiecił (Hieronym S. czystych
 eak zowie /) y do grobná wnioš Empirowey czystości o-
 gien / tak y teraz tuž w przešwiedney Compániej niebie-
 Ńich Pánisow / in medio lapidum ignitorum. zá Bárán-
 kiem chodžis.

Należy ięže tu ozdobie wietszey Miesiacá slięzno
 pełnego / y ziemiá / ziemiá Swieta / ziemiá błogosławota-
 na / Przenáswietszą Pánná / ktora słusniey názwac mo-
 žeš nizlite błotna ziemiá Magna mater Wielka Mátko.
 Bo nam Wielkiego Boga zrodžila / ktorey to Pánnie
 Naswietszey pilno y nabožnie słužyl pan Dáđžibog / od
 lat siedmiu do Bráctwa Kozáńca S. w pišány / Kozá-
 ryum obpráwiał čęsto / ná Swieba iey Spowiádal sta
 Communikowal / zá ktora wielka cnota zá Syná przyis-
 ty od Krolowey Niebieskiej / žyie ná wieki. Terra cele-
 stis terrestre caelum. Ziemiá niebieska. Ziemiá niebo / ná-
 zywa Pythagoras Miesiac / y my Pána Dáđžiboga / bla-
 wielkich Cnoe tego / tym tytułowac wybornie možem /
 wšedzie bowiem iáko Miesiac pełny we dni swote swieci.

Do choroby tuž oštátniej y smierci tego przystępie-
 álbowiem do oštátniego terminu / nie był wiášnosci w-
 mniejšony / w chorobie ložeciá tego osádzone bylo oko-
 lo Pálmámi / bo ež Palmá podostátku w Miescie Jeru-
 cho / ktore znáczy Miesiac. Palmá tež niezáwáđži do
 swiatłosci / ale pomaga bo iáko arbor solaris iest žie

Via ad S.
 Aug. 1. 21
 cap. 6.
 Hiero Ep.
 22. ad Euf.
 de cast. vir.
 cap. 8.
 Ezech. 28

1624

Puer delu-
 na cap. 5.

Ioseph: 1. 4.
 antiq. sc. 5.

rogliphikiem Słońcá iáko Pierius powiáda.

Et Reg. 6.

Postawie tedy w przód przy cieie tego / Ktore bylo
Bosćiotem Duchá S. Palmá / iáka sie znáydowná w
Bosćicie Salomonowym 3. Regt 6. wespol z Cherubinás
mi / Fecit in parietibus Cherubim & Palmas Cherubin
wykláda sie plenitudo scientie, zupełność mądrości Bo
żey / Wyniosła Palmá / J. M. P. Dádzibog miał zupeł
ność mądrości Bożey / nie dziećinnie záprawde w choro
bie / pytał sie Jásnie Wielmożney Mátki swey / Co też
było ná tym mieyscu ziemie / gdzie teraz iestestmy / iezeli
Bog stworzył Swiát / y dlugo sie o tym pytało dziećia /
chcąc sie wywieďteć y náuczyć doskonałe. Umysł Indyzk
iest iáko drzewo wschodniey Indyey / zowia go oni Arbo
rem tristem, dla tego rozumem / iż w nocy kwitnie / á słoń
ce słońce wznidzie / kwiat wshyszeł opada / y drzewo sá
mo wshycha / tak v nas / póki Słońce świećci pogodnie
lat mlodych / rozumu pusto / áż kiedy wieczor dni nášych
niepočasna stárosć / záwita / dopiero rozum y bażente
w nas kwitnac počyna / iáko do rzeczy Plato mowit Non
florebit virtus animi, nisi virtus corporis deflorescat. Do
wćip w ten czas ostrzeie y kwitnie / kiedy sity ná cieie iáko
kwiat opadá / Pan Dádzibog w kwitnacym wieku /
choroba smiertelna zdał sie vpadáć y wiednac / tednáć
kwiećie wdsiezne mądrości niebieskiej wydáie z siebie /
o tym mowi czego prágnie / owdzie sie pyta z ktorey y
niebiosá stworzone iáko Piotr S. 2. Ept 3. powiáda: Bo
prágnie wod żywiacey iáki Bożey / o ktorey Chrystus
Pan / si quis biberit ex aqua quam dabo ei, fiet in eo fons
aquae viventis in vitam eternam.

Ioan. 4o

Posádze iestese przy nim Palmo Augusta Cesárzá /
ktory podbiwošy pod moe Egipt / ná złocay monećie wy.

być

biąc kazał Brokodyla do palmy przywiozaniego / z te-
 mi słowy. Colligauit nemo nie dokazał tego żaden / o
 Jako przeraźliwe były słowa one p. Dądziboga / Nie
 prawi nie zginie w tej chorobie / tylko grzesze / Coż za
 grzechy twoje miły Kąsteliánicu / y zdrowego nie tylko
 chorego / by z takimi grzechami mnie pierwszemu śmierć
 podać / Madre Pámie / gornych myśli / glownego nie-
 przyjaciela dusz naszych / skrepował posora. Ktora pám-
 me niebieśka tu leżeże do rąk dacie. signum electorum esse.
 male de se sentire, dolere de peccatis, vulnus suum agno-
 scere, mowi Ambroży S. Śnák wybranych / źle o sobie
 rozumieć / żalować za grzechy / choć ich do siebie nie
 guie / przynawrietšym zdrowiu ná rány stekać. Nay-
 wdzieczniejszy rodził Pálmá Dactile, ktore wedle Medy-
 kow rozumiane kzepia y posiláia watly humor rádykalny /
 po Bogu głowiekowi żywot dáiacy / wierze ia iż za te po-
 kornuchne słowa Dądzibosiá Bog sam. Erexit ab humi-
 litate ipsius, & exaltauit caput eius. Podźwignął go od
 pokory tego / y wywyższal głowę tego / wysłyszał do tych
 czas słowo dobre z ust Boskich / wchwale wiekniſtey / iá-
 ko ieden z niewinniátek / sinite paruulos venire ad me, &
 ne prohibueritis eos, talium est enim regnum Dei. Et cõ-
 plexas eos, benedicebat. Dopuścćie dzieciakom przycho-
 dzić do mnie / boć takich jest Królestwo Boże / y obłapiá-
 iac Błogosławił ich.

Baze leżeże Pálme ktora Phantzem zowa / iż tak
 że iáko Phénix ptak obumáršy odradza sie sama w sobie /
 Jedyny Pan Dądzibog / w ten czas obrodził sie ná żywot
 wiecznie nieśkázitelny / gdysiny ná iágodách tego pánién-
 śkich izy struchy serdeczney pochodzace oćieráli. A sam
 Bog otrze wšelka iže z oczu tego / y inż wiecey śmierci /

Ambros in
 Apolog. de
 Daudi cap.
 191

Eccel. 11.

Matt. 19.

Pinel. 17.
 Nat. Hist.
 cap. 4.

ani żalu niezagna / ani tuż wiecey boleć będzie / bo inż pier-
wsze rzeczy odeszły.

Apost 21.

Piers de O
liva, 16.

Przy tak wielu osobnych Palmách / Oliwne drze-
wká / ktore splendoru przeslicznemu Xiezycowi przydaly /
bo y te wten czas obficie rozza / gdy okoto szepienia onych
pánienki / albo czysti mlodzieniaszkowie chodz / iesli Pies
rusowi wierzyc chcemy.

Baczył te dy wprzob káshy oleum oliuz , gdy mlodes
mu Boháterowi z smiercia sie biedzacemu / wedle rády
y restazania Apostolskiego dány Sákráment ofstániey
vnctiey Oleu Swietego / ktory Thomasz S. zowte vlti-
mum remedium disponens ad gloriam , ofstánie lekárstwo
sporzadzaiace sztowieká do chwaty / ad lumen gloriæ , do
swiátości wieczney. Byla przy tey nie iedná Oliwá / Za-
planti in conspectu Domini stantes , ná ktorych reku vmárl
Pan Dádzibog. Jest y Oliwá wdziezna Oleum effusum
nomen tuum , wdziezne Imie JEZVS / ktore w naya
wietszych bolách niewyšlo zyst panieciu nászemu do sá-
mey smierci / Jest Oliwá Caroli V, ktora ná pienias
dzách wybjác kazal / woyny y pokoju Hieroglyficum /
Piorum wespól ; Oliwnym drzewkiem / ná ktorym Orzel /
suum cuiq; to przydawasz / Generalna absoluria wosyftlich
grzechow / ktora zwykli dáwac wosyftkim w Rozáncu S.
badacym. Absoluo te ab omnibus peccatis tuis, quacūq;
toto decursu vitæ tuæ, quomodo cūq; commisisti, & resti-
tuo te illi innocentie, in qua eras quando Baptizatus fuisti.
ac puritati eius &c. Remitto tibi etiam penas purgato-
rij, quas propter culpas, & offensas contra Deum & pro-
ximum & teipsum commissas incurristi &c. ktora iak wie-
le sie strásliwych Piorunow znosi / baczyte / ze ná spokoy-
nym drzewku summienia tego czystego / sám zostal cen-

Absolutio
gnális Ord.
Prad.

ktory

ktory sie Oleowi rowna / filius Olei, z Oliwney gory na
 prawicy Bogá Oycá posádzony / ktoremu Dádzibos Dus
 chá swego dosyc łagodnie oddawšy / do triumphuacego
 Kościola / ad Sancta Sanctorum, gdsie teź drzewi z Oliwy
 bez omieškania postapil. Et erit quasi oliua gloria eius,
 & odor eius ut libani. Bedzie takó oliwá chwata tego / á
 wonia tego takó gory Libánskiej Obywátele Indyey O
 rientalney ná wyspie / Ternate insula, gdy obaza záciemie
 nie Stońcá albo Miesiacá / dźwianie sie frásnia / lámene
 tuia pláca / pewney zácy m gólatac śmierci / Brolá swe
 go / albo po nim w Páństwie pterofego / Gdy potym
 oná Ecclipsis żadnego nieszesćia zá soba nie przyniesie /
 fest Wroczyšty śtanowia / spiewáia / ognie pala / y inne
 tym podobne triumphy stroia / quo processu declarant ap
 prime se gaudere, quod Ecclipsis illa nemini Primerum
 fatalis fuerit. Požadánego y wšyškim vmitowaného swiá
 clá w dom / J. M. Pána Zmudzkiego zniknienie / wielkie
 go žála / y gorzkich teź bez miáry nánoslo / bazysem sam
 ná oko / że sie isćily słowá Achiasá Proroka / o iednym
 Synaggu Krolewskim rzeżony. Morietur puer, & plan
 get eum omnis Israel, quia inuentus est super eum sermo
 bonus, à Domino Deo Israel. Vmrze dziecie / y bedzie go
 plákać wšyšteł lud Izráelski / bo nálaziona iest nád nim
 mowá dobra od Pána Bogá Izráelskiego / Nie sam tyl
 ko Wolożyn dla śmierci p. Dádziboga najmilšego / ná
 zwány iest mieyscem plácu / y lámementow. Vocatum est
 enim loci illius locus fletium, & lachrimarum, Nie
 Dwor tylko wšyšteł / Miásta / Wái z Poddánemi J. M.
 locus fletium & lachrimarum, mieyscem plácu y teź ále y
 Dwor Brolá J. M. Krolewicá J. M. skoro dostá no
 winá o śmierci Dádzibosiowey / locus fletium & lachri

marum,

5. Reg. 6.
Ole. 4.

Balibald,
Strobz.
Sileio 5.
part Inds
Orient,

5. Reg. 14

Woložym
miasztes
to p. 3m
dzitego.
Iudica 2.

marum, miysce pláczu y lez, Stárostwo Rzeczytíe / ktore
 sie bo tych czas snadz od pláczu niepohámowało / locus
 flentium & lachrimarum, miyscem pláczu y lez, Klasto-
 ry náše y postrenne / ktore w dzienna Ofiára Naswierka
 zá dusze tego izámi oblewáís / locus flentium & lachrima-
 rum, miysce pláczu y lez Rzadki zgotá kto nie plákal tegó
 dziecieciá wšyscy y z nieprzyáciol / iednostáynie záwotáli
 smierci tego. Czy niemážíe bowiem Rusney przyczyny do
 pláczu? Móżeš mowitc przezachny Dobrodziéiu / y nie ie-
 den zá toba / co Antygón Król o smierci Zenoná Kochás
 nego philozofhá wšykarofšy / čisťko wzdycháiac rzekl e
 Quale Theatrum perdidí, z tego Theatrum wspanálego/
 wiela rzeczy Wielmožnych mogłes sobie obiecować / žeš
 miał ogládać swego Dádziboga / w Kole Trybunálskim/
 w Kole poselskim / madyrým porádnikiem w kole Rycers-
 skim / Kotmistrzem / pultkownikiem dzielnym / z počiecha
 niewymowna Oczyzny / y swoia wlasna. Z tego Theatrum
 oboťe ogládałisćie / že wáš Dádzibog w krotce miał byđž
 iakoz inž y byl filius consolationis. Nie iedynáť to byl w
 was / ále iednáť látmi stárszy ten wprzod / iakó Tioe Lá-
 mechá stárego / miał was vćiesyć w správách / y robo-
 tách rąk wášych / y snadz dochowáć was smierci / Z tego
 Theatrum chćiwie inž wygládałisćie / przezachni powinni/
 že Dádzibog miał byđž okrasa / ozdoba zacnemu domo-
 stwu. Z tego Theatrum Bráćia nášy záčenni gęłáli / po
 fundatorze (ktorego blugo choway Pánie naywyzšy /)
 następcy p. Dádziboga przysťego Dobrodziéia / y podob-
 bnego Ocyu milému / wielkiemu miłosníkowi chwały
 imienia Páńského. Z tego Theatrum wygládałi podobáni/
 Dádziboga zá časem obrońce mieć y Ocyá / nie Pána /
 iakoz niema byđž zátošna / baczac á tak okázaly Theatru.

Laert. 1.7.
 Cap. 1.

18.

oraz y expectacywy tego známienite / niebáczna śmierć zá-
trześlá y iednego momentu w rozsypane podála.

Przedie z nieprzywroconey skody / záleś wielki /
iákolowiek temperowác ma zysł y poćiechá zmarłego
nie máła / Obraz Bogini iedney od Apelesa málowány /
po śmierci tego trocha sie byl nádpřował / co go
nietylko niespećilo / ale iesze rzemieślniká bárszley wsta-
wilo mówi Plinius / Verum ipsa iniuria cessit in gloria
artificis. Nie wielá nie á nie ozdoby nášego Pániećia
ámierć / choć goziemio przyrzucila / y owšem teraz gdy
go od oczu wáśy ch czarnym oblokem zářonila / enemu
sámemu swiáćtości sówito wiecey przyezynila / Suetonius
o Augustie Cesarzu powiáda / że naglá śmierć názywát
Euthanasia: dobra y szczęliwa śmierć / y takley sobie
y swoim zřezyl. Tle naglá choć došć předka
smierć Jego Mósći Pána Dabiboga / iednáť szczęli-
wa / gdy mu Korone dáleko sliěžnieššo / ná dne / tak
sie Caligulá Cesarz z Slonća Miesiacá y Gwiazd (ex-
ploratoria corona zwát) pyńnil / nieśmierćelnošći Koron
ne dála / Laureolam virginitatis, coronam decoris, Bo-
rone Pánienštwá / w ktorey zbyt ozdobny postápil / ná
Broleštwó / ná Hemispharum ono gorne / między Astra
přesliěžne / o ktorych Bog sám do Jobá / Vbi eras cum
me laudarent astra matutina, 70. interpretes mála. Cum
me magna voce laudarent omnes Angeli mei, gdy mie wlela
tiem glossem chwáľili wšyscy Anýolowše. Tám prawdzio-
wie Pánuiac / á záwami Bóžšćami námilšćimi šio
módlac / dzieknie wám napřed zá wychowánie / přyšoy-
ne / ná ktorym mu nie nie schodžilo / miał ce wšyšćie od
was powody do Cne z educatiwy pódřiwey / ktore Tertu-
lian pítáží / virtus aut nescitur, aut discitur, aut cogitur,

Plin. 1.35,
Cap. 10.

Cap. 99.

Pier. de
Stella c. 33.

Iob. 38.

z natury samey miał dowcip / y dusze do wszystkiego
dobrego ułonna / że mogli mówić: Byłem dziećciem
dowcipnym dostala mi sie dusza dobra / a gdybym byl tym
wiecey dobrym / przybediem do ciała niepekalanego / ku
czci mu przystapilo ćwiczenie y dozor pilny.

Nad to pobożności wszelkiej wzor / y żywy przykład
brat z was Rodziców swoich. S. Ludw. Kowi Frąckuskie
mu Krolowi / Blanka matka tego mawiała / Synu may
mily / wolalabym cie w przod na marach widzieć / niżli
bys sie miał kiedy zmazać grzechem smiertelnym / Podo-
bne wspomnienia czynila Jasnica Wielmożna dobrodzie-
ka / nieboszykowski Kochanemu dziećciu swemu / iako to
po Kiazestwach po obraskach temu darowanych dobrze
znać / gdzie rekla wlasna do nabozenstwa S. obyziatom
mialo nie w ten sens zaprawowala. Kochany Synu /
przez wszystkie dni żywota twego / miej na pamięci Pa-
na Boga / a warty sie abys kiedy grzechowi nie pozwo-
lit / a żebyś nie przestepował przykazania Pana Boga
naszego zc. Czego on od was w niebie wdzięcznym zosku-
te / a prosi abyscie inż przestali plakać żyłacego z umar-
lemi / Wsłuchajciecie Duchá Swietego w jednym / supra
mortuum plora. defecit enim lux eius. Nad umarłym
placz bo zgasto światło tego : Dajcieś miejsce tegoż
Duchá S. zbawiennej radzie / y w drugim. Modicum
plora super mortuum, quoniam requieuit. Nie wiele placz
nad umarłym / bo inż odpoczał a z takim sercem przyna-
mujcie na wola wielkiego Krola / oney nieprzeżać przy-
padajcie / z taką powolnością / oddajcie go b. l. do
człemu / nieśatowaliściego do postug oddać Krolowi
cowi tego Mości / na pierwsze Instancya wczyniliście

Iob. 4.

Ecc. 22.

Ibl.

to / nie bez wielkiego swego żalu / krątało sie serce wasze /
gdyscie czasło od siebie oddalone dziecia Kochane erzymać
musieli / á on obległy od was bez mála nie mowil z mto-
bym Tobiašem. Ja wiem że Ociec moy y Mátká mo-
ia dni teraz leża / á frásnie sie o mnie dusjá ich / Czemuś
niemacie ciešyć sie ráczey / iż pokojowym zostat tego /
od ktorego mieliściego / pokazaliście to imieniem si-
nym jeście go Bogu / nie świadu / áni sobie zrodzili /
Deodatus, Bogu dány / Bogu tedy należał / Bog go
wam ná čas tylko byl nášyćył: Przyznał to Pogánin / ie-
noz wielkiego rozumu / Marcus Aurelius Cesarz Rzym-
ski / w podobnym żalu piše do przytaciela swego porwa-
ne słowa.

Tob. 10.

Parum mihi crede absuit, quia ad infaniam conspe-
cta filij morte adigerer, verumtamen illa me consolatur
agitatio quod alterutrum necesse erat, ut scilicet aut ego
vixissem mortem viderem, aut ille meam, quod mihi di-
bitum mutuo non dono dederunt, quod ipsi propieta-
rii sunt, ego tantum vsu fructuarius &c. W nieznośnym
żalu ná śmierć pátrzac Syná mego / tym sie tylko dzieś /
że mi go Bog tylko do času byl nášyćył / nie dárował /
iego byl y jest w łasce / mnie tylko pożyczány / y owšem
do Pokoju go oddając najwyższemu Monárše / oboje
z osobná mowcie Słowa S. y madrey iedney Má-
tki. Dedit mihi Dominus petitionem meam, qua postu-
laui eum, Idcirco ego comodaui eum Domino cun-
ctis diebus, quibus fuerit accomodatus Domino. Pro-
silam o to dziecia / y dał mi Pan Bog o com prosila /
á przeto y ia pożyczylam go Pánu / przez wszystkie dni
ktorych będzie pożyczány Pánu / A ná ten czas przy

1. Reg. 1.

tak wielk

151. 60.

tak wielu Ofiárach przynadroszkich / Jalmużnách hoy-
nych / Ktore zá niego sznítie mocna nádziete / przes-
sliżnego tego Duchá wperwnie możecie. Non occidet
ultra sol tuus, & luna tua non minuetur, quia erit tibi
Dominus in lucem sempiternam, & Deus tuus in glo-
riam tuam &c. Niezaydzie inż wiacey Słońce twoie /
y Kieżyż twoy nie będzie schodził / albowiem będzie
tobie Pan Swiátłość wietrna / y BÓG twoy
ná Cwchale twoie / Rácz to dáć swiátlos-
ści nie przystępna Boże w
Troicy jedyny /
AMEN;

